

Harmram

Kültür ve Folklor Dergisi

11

NİSAN

1979

HARRAN

KÜLTÜR ve FOLKLOR DERGİSİ

SAHİBİ

A. Fehmi APAYDIN

MESUL MÜDÜRU

Av. Osman Nuri MIZRAKÇI

YAYIN SEKRETERİ

Mustafa Kemal APAYDIN

NİSAN 1979

Dergimizdeki yazı ve ısimler
Kaynak gösterilerek alınabilir.

ABONE YILLIK : 120 TL.

YAZIŞMA ADRESİ : P.K. 44 - URFA

Dizgi ve Baskı

GÜNEYDOĞU
Matbaası

TLF : 37 97

URFA

X 1979
Harran'dan size

Zihmet
ÇIKARKEN...

Tarihin ilk çağlarından beri önemli bir kültür ve medeniyet merkezi olan Dicle ve Fırat arası.

Urfa bu bölgenin, Harran, Ra'sul-Ayn, Nisibis gibi kültür şehirlerinin miraslarını da sineşinde gizleyen bir merkezdir. Zengin bir tarih, kültür, medeniyet, sanat ve folklor hazinesi gizlidir, bu yörede.

Gizlidir çünkü, bu güne kadar ne bilen bir kafa, ne usta bir el, ne de sanatkâr bir kalem, ilgilenmedi, araştırmadı ve dile getirmeden Urfa'yı. Değerli eserler ise gölgdede kaldı.

HARRAN böyle bir çalışmanın gerekliliğini anlatmak, gücü yettiğince derlediklerini, gözledeklerini sunmak için çalışacaktır. Yine emeğiñi bu yolda değerlendirenlerin eserlerini gün yüzüne çıkarmak görevini yüklenecektir.

HARRAN gönlü bu arzuyla tutuşanlara səmimi bir yuvdadır. Her değerli cümle misra ve çalışmaya seve seve yer verecektir. Yöreyi araştıran, seven ve bu topraklardan yetişenleri çağrıır HARRAN.

Saygılarımızla...

HARRAN

BİR HABER

BİR YORUM

«Japon Televizyoncuları Harran Harabelerini Filme Alıyor»

URFA (A.A.)

Japon Televizyoncular ülkemizde ilk üniversitenin kurulduğu Harran harabelerini filme almaya başlamışlardır.

Japon NHK Televizyonunda görevli Knachi Murakanı, Hiroshi Matsumara ve Masaki Ushio'dan oluşan ekip, tanınmış seyyah Marko Polo'nun Avrupalıdan başlayan ve İPEK YOLunu takiben Çinde sona eren gezisi ile ilgili bir belgesel film hazırlamayı üstlenmiş. İlgililer, Asurlar tarafından kurulan ve Türklerin müslüman oluşundan sonra, ilk üniversitenin açıldığı Harran'ın İPEK YOLU güzergahında yeralan en büyük merkezlerden biri olduğunu söylemişlerdir.

(5.8.1978 tarihli gazetelerden)

Haran tarihin aradığı şehirdir. Çünkü tarih; sanatı, bilimi, tekniği ve kültürü, medeinyeti ile orada kaybolmuştur. O'nun aramaya batıdan, İngilteresinden, Amerikasından bilim adamları gelir. Ciltlerle eser yazarak buldukarını belgelerler. Doğudan Çinden, Japonyadan gelir. Gördüklerini belgelerler. Bu hazineler bizim avcumuzun içindedir. Daha bizden yani içimizden bir ilim heyeti geldi mi bilmeyiz. Ama bu konuda çok ilgisiz olduğumuz her haliyle bellidir. Dünyanın ilk şehirlerinden olan Harran yeni yeni yola kavuşmuş bir köy, İlk üniversite harabelerinin yerinde de ancak bir ilkokul vardır. Harran'daki tapınak-kalede şimdi davar kışlamakta rasat kulesinde ise serçeler yuva yapmaktadır. Harabelerde daha bilen bir el bir kazma vurmamıştır, toprağın altında yatan belgelere ulaşmak için.

Türkiyemizde konuya ilgili bir çok devlet kuruluşu vardır. Dileğimiz ilgili bu kuruluşların Harranla ilgilenmeleridir.

URFA'DA YETİŞMİŞ BİLGİNLER

Ebu Hulayka Reşid ed-din (1194-?)

Müşteri doktorlardandır. M.S. 1194 de Caber kalesinde doğdu. Urfa'da uzun bir müddet kalarak ilim tâhsil etti. Melik Adil'in emri ile Şam'a gönderilerek Ebu Said den tib ilmini öğrendi. Sonraları Melik Kâmil ile haleflerinin daha sonra da Mısır'ı istila eden Türkmen meliklerinden Melik Zahir Rükneddin Baybaras'ın hizmetinde doktorluk yaptı. Bunların hepsinden de ihsan ve hürmet görmüş
me

ESERLERİ :

- 1 — Makale Fi Hifz el-Sîhha
- 2 — Makale Fi en-el-Milaz el-Ruhaniye ve min el-Milaz el-Cismaniye
- 3 — El-Miktar Fi'l-Adviya'ta'el-Müfrede
- 4 — Kitab-ı Fi Emraz ve Esbabîha ve Alametüha ve Müdavatüha
- 5 — Makale Fi Zaruret'el-Mevt

Nihali El-Halebi, Muhammed İbn-i Yusuf El-Halebi [?-1772]

Nihali mahlasını kullanmıştır. Urfalı Şair Na
bi'nin kardeşiştir.

ESERLERİ :

- 1 — Risale el-Takrib
- 2 — Şerh-i Tarih el-Vassaf
- 3 — Şerh-i Kavaidel Nahv
- 4 — Tiraz el-Mezheb fil-Dahil el-Muarreb
Cem'i fihil Muarrebat
- 5 — Nesr-el Kevakib, Ela Nazm el-Mirza
Saib fi Şerh-i Ebyatuhu el-farisiyetu Bil-Ara
biyye.

**EBU URUBE EL HARRANI EL-HUSENY
(EL-HESAN) BİN MUHAMMED BİN EBİ MA'
ŞER MEVDUD BİN HAMMAD EL-SELEMI
EL-HAFIZ EBU URUBE**

(?-930)

Hadis bilginidir. Harranlıdır. 930 yılında ve
fat etmiştir. İki eseri bilinmektedir.

ESERLERİ :

- 1 — El-Amali fil-Hadis
- 2 — Tarih el-Harameyn

—Urfâ'nın kurtuluşunda
Fransız makinalısını
Şehid olarak susturan
Maşıklı Abuzer'e—

ABZER'LERE

Zindandan kara günlerimiz ya Rabbim
Kahramanlığı şöhrette arayan serseri kim?
Isabet isabet gözleri gözlerimizde
Ninni mi söyleyecek utanç dizlerimizde
Kahramanlık kahramanlık yazgımız
Kaval kendimize özge çalgımız
Ölümü beklerken herkes bahtiyar
Yalnızca ölüme (Abzer)ler koşar
Ejderha ejderha umut burası
Silahlar silahlar ölüm durağı
Taniyip hatırlamak isterdim ben bu (Abzer)i
Ser verip te sir vermeyen neferi

Hastahane kalleş Fransız sığınağıdır
Durmasın dağlısun yamyam yiğinağıdır
Yamyam ruhunu tatmin için durmadan ateş kusar
Tıflindir'a yağan güller duvarda, canlarda susar
(Abzer)e verildi görev ölümü durdurmak için
Ölüm kusan makinayı kökünden susturmak için
Alınca görevi göziünü bile kırmadı (Abzer)
Yollandı bir gece yarısı tınmadı (Abzer)
(Abzer) tırmandı Karakoyun'dan
Kimse döndüremez onu yolundan
Pencereden içeri ölüme girer gibi girdi
Ölüm saçan ejderhanın yanında birden belirdi
Sıcaktı namlusu eli yandı, ruhu yanmadı
Vatanı andı, evini, çocuğunu anmadı
Bir asker bozması arkadan tetiği çekti
Artık kucağında sıcak namlu yarım bedendi
(Abzer) artık sarı altınbaşaklar arasından çıkmıştı
(Abzer) kesintisiz bir anı zamanında yıkmıştı

Yastığı mezar taşındandır bilin
Susuzluk gönül ataşındandır bilin
Sessizliğin sonu zaferdir bilin
Er, ölmek için öldüren (Abzer)dir bilin

Hanifi DÜŞMEZ

Urfa Folklorunda Kargas (BEDDE'E)

S. ADİL GİRAY

Folklor belirli bir yörenin iyi ve kötü, doğru ve yanlış her türlü verimini uhdesinde bulunduran bilim dalıdır. Yore sakinlerinin sabahdan akşamaya, doğumdan ölüme, neş'e, keder, heyecan, öfke, anılarının zengin ifadesidir folklor.

Kargaslar da yöre sakinin öfkesini ve bir bakıma gücsüzlüğünü dile getirir. Kargas sözlük anlamına «Beddua» demektir. Urfa'da fonetik olarak «BED-DE'E» şeklinde değerlendirilir. Kargas kelime Türkçenin «Güney-doğu» sahasında kullanılan bir deymidir ve «Kitab-ı Dedem Korkut»un «Dirilmis Oğlu Boğaçhan Hikâyesi»nde geçmektedir.

Kargasların Urfa'da kullanılma sahasına gelince; daha ziyade kadınlar tarafından kullanılır. Kadınlar beşikte çok ağlayan bebeğine, yaramazlık yapan çocuğuna, kendisini hırpalayan kocasına, eziyet komşusuna, haksızlığa uğradığı veya mağdur olduğu zamanlarda muhatabına kargas dizer.

Her yörede olduğu gibi Urfa'da kargaslar dilek şeklindedir. »OLA» gibi fiillerin sonuna getirilen «KALASIZ, OLASAN» gibi fiillerin sonuna getirilen 2. tekil ve 2. çoğul ekleri olan «-SIN - SIZ» dilek eklerinin Urfa'daki fonetik değerlendirmesi olan «SAN, -SIZ» şeklindeki dilek ekleriyle ku-

Bir yöreye yerleşmiş olan kötü geleneklerden sadece birisidir kargas. Ancak bu geleneğin son zamanlarda unutulması ile kargaslar yerini yakası bağıri açılmamış küfürlere bırakmaktadır ki, bu da terbiyesini geniş ölçüde etkilemektedir. Bununla beraber metinlerimizde görüleceği üzere argo tabirler vardır. Değiştirilmeden alınmasının gayesi ise orijinalliğini ve canlılığını kaybetmemesi içindir.

Daha sonra tasnifli olarak okuyucuya sunulacak olan kargaslar A. Nükhet Güllüoğlu adlı bir Urfaımız tarafından 70 lik bir ninenin ağzından derlenmiştir. Biz bu kargasları şu başlıklar altında toplayarak tasnif ettik:

1. Sağlık ile ilgili kargaslar
- 2 — Ölüm dileğinde bulunan kargaslar.
3. Gelinler için kullanılan kargaslar
4. Hakkından vazgeçmeme ile ilgili kargaslar
5. Yoksulluğa düşme dileğinde bulunan kargaslar
6. Münferit dilekli kargaslar

SAĞLIKLA İLGİLİ KARGIŞLAR

1. Allah siye dert vere derman vermiye
2. Altı aha gözü baha dörd ayağı haviye baha
3. Betrey söne
4. Beyniye şış çahila (Mih çahila)
1. Caniya ataş düşe
6. Canidan bizar olasan
7. Canidan bulasan
8. Caniyin bedeniyin üstine inliyesen
9. Cigeriy ağıziya gele
10. Deli olasan dağlara düşesen
11. Deli olasan derman bulamıysan
12. Dermensiz derde düşesen
13. Dert tuta sizi
14. Diş dırnah bulmıysan
5. Eski derdiye dönesen evvel derma nbulındı şindi bulamıysan
16. Epriyesen çüriyesen
17. Epriyesen çüriyesen lap lap tökilesen
18. Epriyesen çüriyesen firenk zehmeti tökesen
19. Gidesen bi zalimin eline düşesen cigeriy yüregiy hestehana silepçesini dozdıra
20. Göti yerde gözü kapıda kala
21. Her tikey bi dağda kala
22. Hespe tökesen
23. Hespe tökesen hespir yiyesen
24. İnce arğıya düşesen
25. Kan ağlıyip kara bağlıysan
26. Kaniya pohiya bölenesen
27. Kaniy pohiy bi delikten gele
28. Kani pohi bi gele
22. Kan kusasan irin ahtarasan
30. Kan sıçasan kan işiyesen
31. Kızken kızdırasan
32. Kızken kızdırasan kızamıhlar tökesen
33. Köşelerde kalasan
34. Ölmiyesen örneg olasan
35. Pohiyan gülle oyniyasan
36. Sen olasan parça pirtik olasan
37. Sen olasan parça tike olasan
38. Sen olasan bi deri bi gemik kalasan
39. Sesiy kesile
40. Sesi söne
41. Soyi sopi kuriya
42. Tike tike olasan - Lime lime olasan
43. Yidiği yimek birnidan gele
44. Yiyesen sıçmayasan

Şeyh Yahya Hayatı Harranî Türbesi ve Camii

CİHAT KÜRKÇÜOĞLU
SANAT TARİHÇİSİ

Tarihi Harran kenti surlarının kuzey-batısındaki mezarlık alanında bulunan cami ve türbe bir bütün halinde inşa edilmiş izlenimini verir. Ancak ilk önce türbenin buradaki mezarlık alanına yapıldığı, daha sonra güneyine bitişik olarak dört kubbeli bir cami ve doğusuna tek kubbeli bir mekânın eklendiği anlaşılır.

TÜRBE

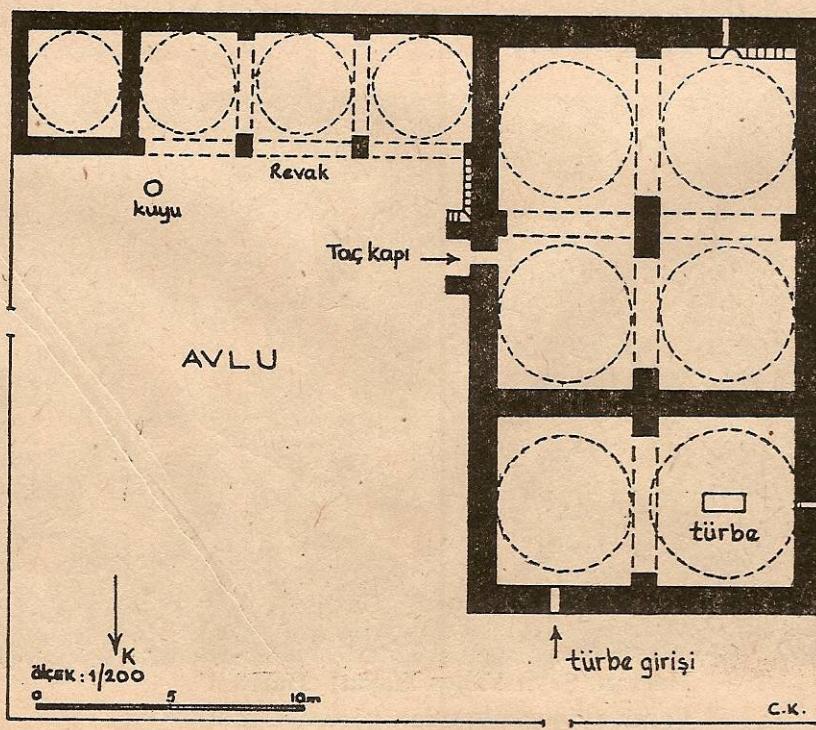
Şeyh Yahya Hayatı Harrani 7. yüzyılda yaşamış İslam Ulularındandır. Emevilerin Harran'da egemenlik kurmalarından az önce burası 7. yüz yıldır bazı Arap Beyliklerinin idaresinde bulunmuştur. Şeyh Yahya Hayatı Harrani'nin de bu Arap Beylikleri devrine Harran'da yaşadığı ve türbesinin de 7. yüzyılda buraya yapıldığı tahmin edilir. Türbenin kitabesi yoktur.

Evliya Çelebi Seyahatnamesinde türbeden şu şekilde bahseder: «Şeyh Yahya Hayatı ziyareti Harran dibindedir. Kutublaşmış bir ulu sultandır. Kalesinin yakınında, çöl ta-

rafında, büyük bir kubbe içinde gömülüdür. Çöl Arapları bu sultana çok inanırlar. Hatta Araplar arasında büyük bir mesele için birine yemin ettirmek ıcab etse tâ Basra, Lahsa, Ummân, Cezayir ve Kurna'dan gelip bu sultan üzerine «Yahya Hayatı'nın ruhu için» diye duvarına el vursa Tanrı adına and içmiş gibi tutarlar. Bu sultana Yahya Hayatı demelerinin sebebi, bir seccade üzerinde selâm halinde ve hayatta oturur gibi oturmasıdır.»

Türbe, 4 paye ve kemer üzerine oturmuş tromplu bir kubbeden ibarettir. Ortasında Şeyh Yahya Hayatı Harrani'nin lahdi bulunur. Yapmış olduğumu innelemeden anladığımıza göre, türbenin kemre aralıkları önce açık olarak yapılmış, daha sonra doğusuna türbeyle bağlantılı olan ve türbenin girişi olarak kullanılan kubbeli kısım yapılrken kemer araları da örülmüş ve türbe kapalı duruma getirilmiştir.

SEYH YAHYA HAYATI HARRANI TÜRBESİ VE CAMİİ

Şeyh Yahya Hayatı Harranı türbesi ve camii

Kubbeyi taşıyan payelerin orta kısımlarındaki silmeler ve batı cephesindeki geometrik taş oymalı pencere dışında türbe ve doğusundaki kubbeli giriş kısmında başka bir süslemeye rastlanmaz.

CAMI

Türbe ve türbenin doğusundaki giriş kısmının güneyine bitişik olarak yapılmıştır. Yaklaşık 12x11 m. boyutlarındaki iç mekâniyla 4 kubbelidir. Camiyi örten bu dört kubbe, yanlarda duvarlara, ortada ise dikdörtgen bir payeye oturur. Türbeyle Cami, sekizgen yıldızların sıra halinde oyulmuş olduğu Arapça kitabeli taş bir bölmeye birbirinden ayrılmıştır.

Camiye doğudaki taş kapıdan girilir. Kapının üstünde sonradan yeş-

le boyanmış islami bir kitabe bulunur. Taç kapının üzerindeki minare, kare bir kaide üzerine oturmuş 4 küçük sütuncuk ve üzerindeki küçük bir kubbeden ibarettir. Süslemesiz ve sade kesme taş mihrabın üzeri, sağ dan çıkan bir merdivenle minber olarak da kullanılmaktadır. Bu durum, Harran'da daha sonraları inşa edilen «Köy Camii» ne de örnek olacaktır.

Cami avlusunun güneyine ve camiye bitişik olarak yapılmış 4 kubbeli bir revak bulunur. Revakın doğudaki kubbesinin kemer araları sonradan örülerek odaya dönüştürülmüştür. Revak cephesinde bulunan H. 1285 tarihli islami kitabe büyük bir ihtimalle caminin yapılış tarihine ait olmalıdır.

Harran, Şeyh Yahya Hayatı Harrani
Camii Güney - batıdan görünüş. (Sol
taraftaki Büyük kubbeli kısmı türbe)

7 MART 1919 DAN 11. NİSAN 1920'YE

İ. HALİL ÇELİK

İmparatorluk toprakları o günün kuvvetli devletleri arasında paylaşılrken Urfa'da İngilizlerin payına düşmüştü. Her devlet kendi payına düşen yerleri işgal ederken 7. Mart 1919 günü İngilizler de Urfa'ya girdiler.

Yerli işbirlikçileri ile beraber şere hakim oldular. Sevr antlaşmasının imzalanması ile yerlerini 1 Kasım 1919 günü Fransızlara bırakırlar. Böylece Urfa işgalinin ikinci perdesi açılmış oldu. Fransızlar Urfa'ya hakim olan tepelere ve binalara yerleştiler. Bu arada yerlerini sağlamlaştırmak için şehrin ieri gelenleri ve söz sahibi kimseleri ile ilişki kurmak istediler. Ancak hiçbir Urfa'lı böyle bir işgal kuvetine ne ilgi gösterdi ne de yüz verdi. Gizlidenden gizliye de onlara karşı direnme ve savaş planları yapılmıştır. Bu sırada imparatorluk orduyu birçok cephelerde yenilmiş ve erimiş olduğundan memleketine dönen eli silah tutabilecek çok az insan vardı. Dolayısıyle mücadeleni nağır yükü ya-

lı, kadın ve çocukların üzerinde olacaktı. Yine Fransızların ihtiyacı olan maddeleri vermemek suretiyle de onları zor duruma sokmaya çalışılıyordu. Bu çalışmaları o gün düşünebilen söz ve yetki sahibi olan yaşlı Urfa'lılar ile maiyetindeki gençler yönetiyor ve yürütüyordu.

Savaşta lazım olacak ihtiyaç madde ise teberrü şeklinde halktan geliyordu. Bütün hazırlıklar ve planlar tamamlandıktan sonra hücum'a geçilmeye karar verilmişti. Kur'an-ı Kerim ve silah üzerine yemin edilerek, kurtuluncaya kadar savaşmak veya ölmek için söz verildi. 10 Nisan 1920 günü akşamı bütün hazırlıklar gözden geçirildi. Her şeyin eksiksiz olduğu görülmüş 11 Nisan günü hücum'a karar verildi. Daha önce 7 Şubat 1920 tarihinde Urfa'lıların verdiği ultimatom cevapsız kaldığı için 9 Şubat 1920 sabahı Urfa'lı çeteler tarafından Külafî ve Tılfındır tepeleri elde edilmiştir. 32 gün devam eden bu kanlı mücadelenin son günüydü 11 Nisan 1920.

Vaz geçemem bu elden
Güzeldir her güzelden
Değil mi, gönlüm yanık?
Urfalıyam ezelden...

7 Mart 1919 dan 11. Nisan 1920 ye

O Cumartesi sabahı Urfa'nın üzere-
rine yeniden güneş doğmuştu. Ve
Fransız işgal kuvveti bütün ağırlıklar-
ını toplayarak Urfa'dan kaçmış ve
Devleti ile beraber bir şehrin kahra-
man insanlarına boyun eğmişti. Ha-
lide Nusret Zorlutuna :

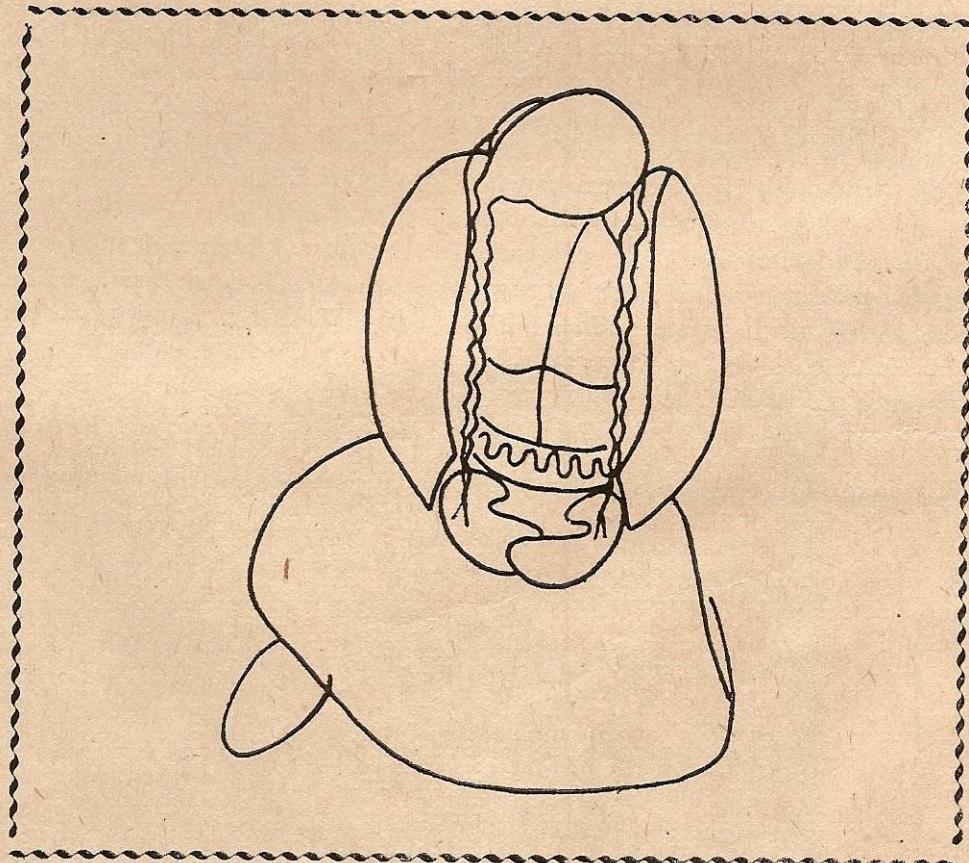
Kahraman yatağı erler otağı
Bir eşi bulunmaz diyar bu Urfa
İç açar kırları bahçesi, bağı

Yılın her ayında bahar bu Urfa
mısralarıyla o günü anar. Yine M.

Hulusi Kılıçarslan bir şiirinde söyle-
der :

Dağlarda uğuldar göklerde gürler
Yankılar dinmeden söyler o günü
Urfa'yı bir daha kükrer görürler
Her onbir Nisan'da anarken dünü

Fransız kuvvetleri Şebeke dağın-
da da bir mezarlık bırakarak zorla can-
ları kurtarmaya çalışıtlarsa da ko-
mutanları Sajor'un başını da Urfa'lla-
ra teslim ettiler.

HARRANA KASİDE

M. ATILLA MARAŞ

Adını yeni doğan çocuklar bilir
Öğrenir önce ana sütinde

Oylum açan muhammedî gülleri
Bağında süstür bir al bir pembe

Karacadağdan bir kızın sıcak
Alnını yakar ekin biçimde

Yıkıntıdan kalan son anıtları
Ve yüce öykün tüm gönüllerde

Ebabel kuşları Babili taşlar
Üstünde göktaşı tam üstünde

Bereketli yağmuru ne de çok ister
Yağmur duâsiyla çömce gelinle

Burnu hizmalım başı yazmalım
Eskir menengiç kendir gölgede

Çocuk ki sırtı nazar boncuklu
Kırılır çamur oyuncagi yerde

Bir çift ceylan gözü avcı ağlatır
Patlayan çiftelerle seherde

Kaynatır kömürle yüzü doğunlu
Kaynar divan mangalda kahve

Boynunda deri kaplı hamaylı
Belinde kuşak acemden gelme

Alaca şafakta kentlere iner
Kervanında saman yüklü deveyle

Tüm gücü savunması Harran'dır
Şiirler yazar kamış kalemlle

Ulu şair Nabi ordadır
Eyyubla beraber sabır içinde

Umut yüklü bulutları hep ister
Kuş gibi kuş gibi tez gelsin diye.

SİİR

NABI'NİN GAZELİNİ TAHMİS

M. Hulusi KILIÇASLAN

Çırag-ı meclis-i vahdet, gül-i bağ-ı hüdadır bu
Tulûu âleme rahmet olan mihr-i vefadır bu
Saray-i şahid-ı levâkdır Tahtı ülâdir bu

Sakın terki edepten kûy-ı Mahbub-ı Hudadir bu
Nazâr gâh-ı ilâhidir makam-ı Mustafadır bu

Zuhur-ı ilm-ü adli cehlide zulmün helâkîdir
Temevvüç gâh-ı esrar-ı ilahî kalb-i pâkîdir
Cihan mecrûh-ı şîşîri firak-ı zehr-i nakîdir

Felekte mah-i nev Babüsselâmmîn sine çakîdir
Anın kandilli cavza matlai nur-u ziyyâdir bu

Resul-ı müctebanın hâk-ı pâkîdir hakikatte
Teferrûd eyliyen balay-ı evc-i sermediyyette
Bulunmaz bukaî ahar bunun tek kadr-ü kiymette

Habibi Kibrîyanın hab-ı gâhidir fazilette
Tefavvuk kerde-i Arşı Cenab-ı Kibriyadır bu

Bu hakin bab-ı feyzinde Melâik saf be saf sail
Bu hakin cevherinde mündemiçtir sırri Cebrail
Bu hakin aşkına olmaz gönüilde masiva hâil

Bu hakin pertevinden oldı deycur-ı adem zail
Amadan açtı mevcudat çeşmin tutiyadır bu

Erem dersen HULUSÎ Alem içre rifat-ı cahâ
Hulus ile kadem bas şah-ı kevneyne giden raha
Bu topraklarda mümkün mazhar olmak Rüyetullâha

Muraatı edep şartile gir NABI bu dergâha
Mutâfi kudsîyandır buseğâlu Enbiyadır bu

Urfalı şair Nabi'nin Hayrabad adlı eseri hakkında

MAHMUT KARAKAŞ

Nabi Hayr-abad'ı (1) H. 1117/M. 1705 yılında, yazmıştır. Eser; Şeyh attar'ın (2) yazdığı «İlahi-name»indeki «Fahri Can ile padişahın kölesi» adlı hikâyeyin tercümesidir. (3) Simdiye kadar Hayr-abad hakkında ciddi bir araştırma yapılmamış (4), yalnız ismi zikredilerek çok kısa bir özeti verilmiştir. Ziya Paşa (doğ. 1825/ölm. 1880) Harabat (5)ında, Hayr-abad'dan bir iki sayfa kadar nakletmiştir.

Nabi, bu eserini ömrünün sonlarına doğru kaleme almıştır. Hayr-abad, mesnevî tarzında yazılmış manzum bir hikâye olup, (Mef ulû/ Mefâ ilün/fe ulün) veznindedir. Ahlâki ve öğüt verici olan Hayr-abad, kısmen tercüme ve kısmen ilavedir. Şeyh Attar'dan tercüme edilen kısmı ıztırabla bitmekte ve hikâyeyin tamamının ancak dörtte birini teşkil etmektedir. Diğer kısmı, Nabi'nin kendi ilavesidir.

Hayr-abad her ne kadar zamanımızda şöhret kazanmamış isede, Osmanlı devri mesnevilerinin en meraklısı ve hareketlisi olmuştur. Hüsn-i aşk'ın yazılmasına sebeb olmuş ve onun bir modeli durumuna geçmiştir. (6) Zamanına kadar yazılmış hikâyeler hep ayrılık ve üzüntüle biterken, Hayr-abad, vuslat ve sevinçle son bulmak, bu bakımından da ayrı bir özellik taşımaktadır.

(1) — Bu isimde Hindistan'da birleşik eyaletlerde, Stipur bölgesinde bir şehirde bulunmak tadır. (İslâm Ansiklopedisi Cilt 5. sayfa 391)

(2) — Şeyh Attar, Farid al-Din Muhammed b. Abi Bekr İbrahim (doğ. 1119/ölm. 1193): İranlı şair ve mutasavvuftur. Nişapur'da doğmuştur. Eczacılıkla uğraştığından Attar lakabını almıştır. Haydar-Name, Mantıkül-Tayr, Tezkiret-ül-Evliya ve İlahi-Name gibi birçok eserleri vardır.

(3) — Büyük Türk Edebiyatı Tarihi. S. 462

(4) — İslâm Ansiklopedisi, Nabi Md. S. 6

(5) — Cilt 3 S. 138

(6) — Büyük Türk Edebiyatı Tarihi S. 462

Urfalı şair Nabi'nin Hayrabad adlı eseri hakkında

MAHMUT KARAKAŞ

HAYR-ABAD'IN NUSHALARI

Hayrabad'ın muhtelif kütüphanelerde birkaç nushası mevcuttur.

1 — Ayasofya Kütüphanesi; Kayıt No. 3851/2 ebad; 212x125 mm. talik yazı Yaprak sayısı: 47
0 b Her sayfada 19 satır. Cl, szb: Kırmızı, kt: Krem rengi filigantlı venedik ct: Siyah meşin, şemse
benet ve zincirekli, (la) da 1. Mahmut'un vakıf mührü Mustafa Tahir'in tescil kaydı ve mührü bu-
yüktaadır. (Ankara Milli Kütüphane M.F.A. (A) 678)

2 — Köprülü Kütüphanesi (Fazıl Ahmet Paşa kısmı): Kayıt no. 264/3 ebad: 217x135 mm. istin-
arihi : H. 1135 (Ankara Milli Kütüphane M.F.A. (A) 1601)

3 — Halet Efendi Molla Haki (Süleyman V. Kütüphanesi) Kayıt no. 106 ebad: 200x135 mm. İstin-
arihi: H. 1135 (Ankara Milli Kütüphane M.F.A. (A) 3369)

4 — Pertev Paşa (Selimiye) Millet Kütüphanesi : Kayıt no. 419/1 ebad : 200x137 mm. (Ankara
Kütüphane M.F.A. (A) 4438)

5 — Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi: Aharlı kağıt, ebad: 294x170 mm. tahminen XVIII. asır.
asızi deri cilt (7)

6 — Topkapı Sarayı müzesi Kütüphanesi: Aharlı kağıt, ebad : 210x135 mm. H. 118/ M. 1706-7 de
sah delimşî (8)

7 — Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi: Aharlı kağıt, ebad: 210x140 mm. XVIII. asırda istinsah
iış. (9)

8 — Topkapı Sarayı Kütüphanesi: aharlı kağıt, ebad: 215x140 mm. nesih yazı XVIII. asırda kop-
ilmiş. (10)

— Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Kataloğu C. 2 S. 254

— Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Kataloğu C. 2 S. 256

— Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Kataloğu C. 2 S. 266

— Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Kataloğu C. 2 S. 355

URFA'DAN DERLENMİŞ MANİLER

M. EMİN ERGİN

KOYUNLAR KUZLIYANDA
YARALAR SIZLİYANDA
BEN SENİ NERDE BULIM
GÖYNÜM ARZULIYANDA

SEHERİN BU VAHTINDA
YAR YATIYI TAHTINDA
BAŞIMDAN NELER GEÇTİ
BU CAHİLLİH VAHTIMDA

USTAMBULDA Bİ ODA
AY GİRİYOR BULIDA
BEN BELE YARI NEDİM
GİDE BENİ UNIDA

SEHERDE GİRDİM BAĞA
GÜL SARILMIŞ Yarpağa
SEN ORDA BEN BIRADA
NASIL GİRİM TORPAĞA

KALA ALTI MAĞARA
İPEK SERDİM DARAĞA
BEN DEDİM YAHİN OLSUN
FELEK SALDI İRAĞA

KINİFIREM SAHSIDA
DALI SALLANIR SUDA
İNŞALLAH KAVUŞURIH
YARIN GECE YASSIDA

HÜVEGIN YOLLARINDA
ÇİMEYDİM GÖLLERİNDE
Bİ ÇİFT PAZVENT OLAYDIM
O YARIN KOLLARINDA

YARI YOLDA
KİM GÖRDİ YARI YOLDA
YAR GİTTİ MENZİL ALDI
BEN KALDIM YARI YOLDA

BI DAĞLAR ATILANDA
GÜNAHLAR DARTILANDA
MEVLAM BENİ AFFEYLE
MEYDANA ATILAND A

KIRMIZI GÜL BARANDA
FİTİL İŞLER YARAMDA
KAFİR İMANA GELDİ
BEN SİYE YALVARAND A

URFA'DAN DERLENMİŞ MANİLER

BIRECİK KARŞIYAHА
ÖLDÜRDİY BAHA BAHA
YOHMU BIRDA MÜSÜRMAN
ELİ ELİME TAHA

SEHERDEN GİRDİM BAĞA
GÜL SARILMIŞ YarpağA
MIRAZINI ALMIYAN
NASIL GİRER TORPAĞA

KIZIN ADI ANZILHA
ATAŞ DÜŞTİ HAHA
AĞ SAYAY ÇAMIR OLMİŞ
GEL BİZİM GÖLDE YAHA

ATAŞ KOYDIM MANGALA
KUŞLAR KONMIŞ ÇANGALA
SEN ORDA BEN BIRADA
NASIL BENDE CAN KALA

PEŞTİMAL İŞLE YOLLA
UCUN GÜMÜŞLE YOLLA
İÇİNE ÜÇ ALMA KOY
BİRİNİ DİŞLE YOLLA

GİDERSEY UĞUR OLA
HERGÜN Bİ MEKTUP YOLLA
BAŞKA Bİ YAR SEVERSEY
İKİ GÖZİY KÖR OLA

YARI YOLLADIM YOLA
HAKKA AMANAT OLA
GÜNEŞ VURIR KARARDIR
AZACIH BULUD OLA

AĞLAMA NAÇAR AĞLAMA
GÜNDÜR GEÇER AĞLAMA
BU KAPİ ÖRTEN MEVLAM
Bİ GÜN AÇAR AĞLAMA

ARAHÇINI TORAMA
Bİ OH VURDİ YARAMA
MADAM TEBİB DEGİLDİ
NIYE BAHTİ YARAMA

ENDİM HAVUZ BAŞINA
SABİN KOYDIM DAŞINA
SEVDA NEDİR BİLMEZDİM
SEN GETİRDİY BAŞIMA

NOT : Maniler son misralarına göre sıralanmıştır.

Küçük büyük her sanat seven, müzik ve şiir
seven Urfa'lınnın tanıldığı bir isim. NEZİHE. Şa-
ire Yaşar Nezihe Hanım'ın hayatını «FERYAT-
LARIM» adlı eseri ile beraber okuyucularımıza
sunacağız. Feryatlarımız Rifat Necdet hazırla-
mış. İstanbul'da 1928 yılında Sebat matbası-
da basılmış olan kitabı HARRAN Okuyucuları
için M. Yaşar UĞUR yayına hazırladı.

YAŞAR NEZİHE HANIM Hayati ve Eseri

—BİR MUKADDİME—

Yayına hazırlayan
M. Yaşar UĞUR

Maişetin mecbur ve mahkum-ı sü-
kut ettiği kalem yerine iğne kullanan
eli bugün beyaz bir gergef üzerinde
pek güçlükle hareket ediyordu. İğne-
sini son defa kumaşa batırıp bıraktı
ve başını ağır ağır kaldırarak :

— İşte benim hayattan nasibim...
Artık eskisi gibi gözlerim de görmü-
yor, dedi ve sac mangalın bakiye-i muh-
teviyatı olan kıvılcımları karıştırmaya
başladı :

— Bakınız bunlarda benim öm-
rüm gibi ihtizar anları yaşıyor, biraz
sonra sönüp kül olacak fakat ya ben?...
Evet ben, bu ızdırap ve mahrumiyet-
ler içinde kim bilir daha ne kadar çır-
pıp duracağım. Yüzüne dikkat et-
tim iki damla yaş yanaklarına doğru
iniyordu.

— Ağlıyormusunuz?

—

Karlı ve fırtınalı bir gecede dün-
yaya gelen şaireyi, karlı ve fırtınalı
bir gecede ziyarete gitmiştim.

Önümüzde bir Şirian-ı Izdirap
halinde uzayıp giden loş, ıssız sokak-
lardan serseri rüzgara tabi hazań di-
de yapraklar gibi geçtim.

Başımın üstündeki boşluk ile, kar
şında siyah servilerin haşiyet saldığı
yokluk arasında muallakta bulundu-
ğumu duyuyor, içimde bir sükutur
ağırlığını taşıyordum.

Önü harabezar, arkası mezar o-
lan «Gamhane»ye geldim. Şaire, elem
ve matemleriyle başbaşa kaldığı, göz
yaşlarını gömdüyü yuvasına, nagah-
zuhur bir zairin vürudunu biraz hay-
ret ve biraz da memnuniyetle karşıla-
dı. Hayret ediyordu; çünkü kendis-
ile -bir an bile olsun- teşriki hissiyat-ı
elem edilebileceğini katiyen hatırlın-
dan silmiştir. Memnundu; bahtı kadar
kara saydığını bu günde benden belk-
bir hesse-i teselliyat alacaktı.

YAŞAR NEZİHE HANIM

Yayına hazırlayan:
M. Yaşar UĞUR

O dakika odaya hakim olan sâkuna dışarıda uğuldayan firtinanın hırçın ıslıkları karşı geldi. Şimdi şaire pencereden dışarıyı seyrediyordu. Onu bir kat daha müteessi etmemek için sözü başka bir vadiye nakil etmek istedim. Muhatabım maksadımı anladı, dedi ki:

— Vakıa derd dinlemek güçtür. Fakat ne yapayım... Feryat etmediğim zaman ıstırabın beni demir pençesi altında daha ziyade ezdığını, inlettığını hissediyorum. Evet, ben çok bedbaht bir kadınım ve biliyorum ki:

**Bi baht olanın bağına bir karesi düşmez
Baran yerine dür-ü güher yağsa semâdan**

Fakat sizi... Sizi ne için derdleri me iştirak ettirmek suretiyle müeessir kılıyorum. Buna benim hiç, hiç hakkım yok...

Ol kalbinde mütemadiyen söylemek ihtiyacını duymasını rağmen şimdiden birden bire sükutu tercih etti, ben den söz bekliyordu. Kendisine yeni yazılarını sordum. Açı açı güldü ilave etti:

— Artık yazmıyorum, yazamıyorum ve bu vaziyette iken ne ve nasıl yazayım siz söyleyiniz Allah aşkına... Şimdiye kadar karaladığım şeyler de surada burada, metrûk perişan bir halde... Şaire ayağa kalktı masanın üstündeki bir yığın evrak-ı perişanı önüme döktü.

— İşte kalemin sermayesi...

Müsveddeler, gazete maktualeri ve mecmuaalardan ibaret olan bu evrak arasında kendisinin epeyce evvel

alınmış bir fotoğrafı bulunuyordu. Ricam üzerine arkasına irticalen şu kıtayı yazdı:

**Kalb-i milletten siler devran benim de
ismimi
Bari sen yâd et temasâ ettikçe resmimi
Ruhumda bir Fatiha ihdasıdır tek mil
ricam
Hâke kalb eyler eccl elbette bir gün
sicmimi**

— Size bu günün bir hatırlası olsun. Fakat bakınız feleket insanı ne kadar değiştiriyor.

Ben bu evrakı büyük bir alaka derin bir haz ile karıştırdım sonra anı bir düşünce ile teklif ettim: Yeni ve gayri matbu şiirleriniz bir kitap halinde tab ve neşir edilse iyi olmaz mı? Bilmem ki siz nasıl düşünürsünüz. Şaire sözlerimden memnun kaldığını antlatmak isteyen bir vaziyetle:

— Nasıl isterseniz... Yalnız bu yazılar benim, bir demir kafes içindeki kuş helecanı ile çırpanan -yaralı kalbimin feryatlarıdır. Emin olunuz ki ben her satırını göz yaşları arasında yazdım. Kitaba bu name verirseniz matemlerine hümet ve beni çok memnun edersiniz dedi.

İste «FERYATLARIM» edebiyatımıza hizmet ve sahibesine muavenat maksadı dahilinde ve bu suretle kisve-i tab'a büründü.

(Devam Edecek)

URFA AĞZI SÖZLÜĞÜ

M. EMİN ERGİN

ABDAL : Aşık, gamsız, meczup

Bi dalda beş gülüm var
Naçaram müşkülüüm var
Yar beni abdal etti
Elimde keşküüm var

ABDESHANA : Tuvalət, kenef (Bak :
Çeşme)

ACEP : Acaba

Al eline kalemi
Yaz başına geleni
Acep nere gömerler
Yar yoluna öleni
Yolladım yola seni
Yollar yormiya seni
Acep o gün olırımı
Bi daha görem seni

ACIH : Azıcık, biraz (Bak: Azacih)

AĞ : Yaka kenarı

AĞA : Büyük kardeş (erkek) ağabey
patron (bey ve efendi gibi bir
ünvan)
Ağasız
Hızmeker biz ağa siz
Ölürse kollar ölsün
Kul kalmasın ağasız

AĞABANI : Başa örtülen beyaz renk-
li bi rörtü

AĞBATI : Darısı

AĞCIL : Ağarmış, ağarmış renk

AĞE (e uzun okunur) : Ağa «Ağa» nin

hitap şekli iltifat makamında
küçüklerde söylenir.

AĞI : Agu, zehir (Mecazen; Pek tuzlu)

AĞIZ : Koyun, keçi, inek gibi eti yeni-
len sütü içilen hayvanların do-
ğurma akabinde alınan koyu
sütler. İlk ağız: Bir yılda bir-
kaç defa ürün veren bitkilerin
ilk mahsulleri

AHA : İşte

AHIRMAH : Balğamlı tüketmek

AHIRİ : En son, sonrası, neticede

Bi demde

Yaram sizler bu demde

Mevlam biziaffeyle

Ahir nefes son demde

AHIRVEN : Tabakhane, derilerin
küreşlenmek üzere ko-
nulduğu yer, çukur.

AHITMA : 1 — Atın alnından burnu-
na kadar uzanan beyazlık.
2 — Kadınların tepelikle
rinde (Bu kelimeye bakı-
niz) bulunan altın süs eş-
yası. 3 — Topaç'ın ip üze-
rine sarkıtlarak oynan-
ması.

AHŞAM : Akşam

Ahşamlar oldu gene

Çıralar yandı gene

Ay üzüm ceylan gözlüm

Aklıma düştü gene

URFADAN DERLENMİŞ HİKAYELER : 1

ŞADE BÜLBÜL

MUSANNİFİN BİRİ

Bİ varmış bi yokmiş Allah'ın ku-
lı çohmış. Evel zeman içinde bi pad-
şah varmış, bi padşahnın da üç oğlu var-
mış. Padşah cüm'e namazı kılmah ü-
çün bi camı yaptırmayı kafasına ko-
miş. Cüm'eden cüm'eye bi camı yap-
turılmış. Her camı bitende padşah ta
cüm'e namazına gidilmiş. Feketim ki
her camiya gidende bi adam ögine çı-
hip: «padşahım, Allah hêrli êtsin, ca-
mi çok hoş olmuş, yalavuz bi şeyi eksik» dêyimiş. Padşah ta bi söyle hula-
nip, namazdan soyra camıyı yıhtırı-
miş. Sonında Mısırdan adamlar getit-
tiri, camıyı ikinci cüm'e namazına ye-
tiştirilir. Padşah üç oğlundan barabar
camiya geli, namazdan soyra adam
gene geli, gene eyni sözleri söyleyene
çig oğlanlar adamı tutilar: «Sôle ba-
hum, bi camının neresi eksik?» dey-
iler. Adam da, «Şade bilbili eksik» dey-
i. Padşah bi söyle çoh sihili, heste o-
lup yatağa düși. Oğlanlar: «baba sen
heç merek etme bîz gidah, nederih, e-
derih Şade bilbili siye getirrh» dey-
iler. Herbirî bi heybe altın alilar, yola
tı ay yol gidiler. Üç yolın çatrna gel-
düşüler. Çoğ gidiler, az gidiler, beş-al-
ler. Bahilar bi böyük daş, üzinde de ya-
bi yol gösteri gidilir, belkim gelinir,
zilar var. Bi yol gösteri gidilir gelinir,
bi yol gösteri, gidilir, hiç gelinmez.
Böyük oğlan birinci yola, ortanca oğ-
lan ikinci yola, küçük oğlan üçüncü yo-
la vurıp, savışip gidiler.

KÜÇİĞİ az gider çoğ gider, bi
bahçalıh yere rasgelir, su başında du-
rir, atını bağlar, otırır, çihimini aaçr,

yimeğini yir, yatar. Bi de gözini açıp
bahar ki bi daş üstine geli. Gözini gez-
dirir. Bi de bahar ki bi ev var, yanın-
da da bi kız duri. Aya güne doğma
ben doğım deyi, ele ki gözzel. Oğlan:
«Bacım benden ne istisen, biye niye
daş atisan?» deye sorır. Kız: «Karda-
şım bîrda ne gezisen, bîrda ne in ge-
çer ne cin. Bîra bayaz devin melmeketidir» der. Oğlan kız: «beni yaniya a-
labilirmisen?» der, kız bi ip sallar,
oğlanı yanına çeker. Oğlan ha otıldı, ha
etirmâdi, bi de bahar ki dev geli. To-
zı dumana katmış. Oğlan deve deyi ki:
«Bayaz dev, ben seni nerde aridim,
nerde buldim. Sen heç misafir nedir
bilmez misen, ben bi gece misafiram,
yarın beni ne yapışan yap. «Sebbeh-
ten kahilar. Oğlan kılıncını çeki dev
yerden girmi batman bi daş ali. Dev:
«evel ben mi atım, yohsa sen mi?» de-
yi. Oğlan «sen at» deye coğap veri.
Dev girmi batman daşı atı, oğlan si-
nî, daş gidi bi divarı yahi. Oğlan kılı-
ncını savurı, devi öldürdü. Birnini kulağı-
ni kesi, torbasına koyi. Kızdan o ge-
ce berabär kalilar, vahit geçirmağ ü-
çün altın tepside tazidan davşan oy-
nadilar. Yuhiları geldi, oğlan kılıncı-
nı çekti, mabenlerine kodı, yattilar.
Sebbehnen kahtilar, kız oglana bi çi-
hin hazırladı. Oğlana: «Gel bi yola get-
mahtan vazgeç, gettiği yolda kırmızı
devin melmeketi vardır.» dedi. Oğlan
dinnemedi, yola çıktı, eyni eskisi ki-
min kırmızı devi de öldürdü, birnini

URFADAN DERLENMİŞ HİKAYELER : 1

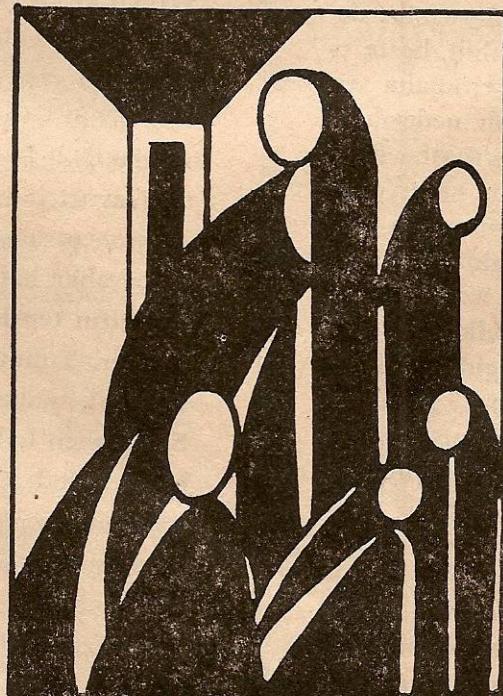
ŞADE BÜLBÜL

MUSANNİFİN BİRİ

kulağını kesti, torbasına kodı. Kırımızı devin de yanında bi kız vardı. O gece öğlandan altın tepsi içinde tazidan ceyran oynattılar. Oğlan gene kılıççı çekip mabenlerine kodı, yattılar. Sebbehnen o kız da bi çiħin hazırladı, oğlana evvelki kız kimin: Bi yola gel getme, bi yolın üzerinde kara devin melmeketi var» dedi. Oğlan gene dinnemedi. Yola çıktı. Evvelkiler kimin kara devi de öldirdi. Birnim, kulağını kesti, torbasına kodı. Eksilih bı ya o devin de yanında bi kız vardı. O gece de orda kaldı. Gece altın tepsi için-

de sıçandan pisik oynattılar. Sebbehnen kahtılar, kız dedi ki: «Şade bilbil bizden epeyce yırahtır, dev heç o terefe getmezdi, gel sen de getme», Feket oğlan gene dinnemedi başını aldı, yola çıktı, az getti, çoğ getti. Beş altı ay yol getti. Sonında Şade bilbilin melmeketine vardi. Sordı, suval etti, Şade Bilbil'in padşahın serayında olduğunu öğrendi. Getti, bi kerinin evine mihaman oldu.

(Devamı VAR)

KİTAPLARDA URFA

M. EMİN ERGİN

SORU : Kâmrân Şerif : İhsan Saru (Eğitim Hizmetinde Elli Yıl) (İstanbul 1970. Millî Bakanlığı Basım-evi. 30-56. s.

İhsan Şerif Saru 1893 yılında ikinci Abdülhamit'in idaresini devirmek üzere, ta Sultan Aziz devrinde kurulmuş olan «Yeni Osmanlılar» cemiyetinin bir üyesi olması hesabiyile cemiyet dağıtılmış ve üyeleri de 1896 yılında çeşitli yerlere sürgün yani o zamanın deyişiyle «İlkamete memur» edilmiş, Urfa'ya öğretmen olarak sürülmüştü.

İhsan Şerif'in oğlu olan Kâmrân Şerif Saru 12 yıllık sürgün hayatını kitapta şöyle anlatmaktadır.

«İhsan Şerif Urfa'ya gittiği tarihte otuz yaşında idi. Urfa'ya, Rüşdiye okulu Başöğretmenliğine atanması uygun görüldü. Yeni ortama uymakta bazı sıkıntılar çekildi. Bütün aile efradı «Urfa çibarı» dedikleri Doğu'ya mahsus çibarlar çıkardılar. Babamla annemin ellерinde ayaklarında çıktı ve nisbeten hafif geçti.

İhsan Şerif'in resmi hayatında 1902 yılında kendine ümit ve cesaret verecek bir değişiklik oldu. Eski rüşdiye okulu, iki sınıf eklenerek beş senelik idadi okulu derecesine yükseltildi. O devrin lisesi demek olan idadi mektepleri tam olarak dört sınıfı ve böyle dört sınıflık bir idadi Vilayet Merkezi olan Halep'te vardı.

İhsan Şerif oranın bilgili şahsiyetlerinden kuvvetli bir kadro ile ögre-

time başladı. Din bilgisi ve arapçayı Hoca Abdurrahman Efendi, Farsça ve ahlak dersini Mısır'ın Cami-ül Ezherinde okumuş mutasavvif ve şair Safet efendi (Sonradan Urfa mebusu olan Kemalettin Yetkin) güzel yazıyı o dolayların ünlü hattatı Ahmet Vefik Bey veriyordu.

Mutassarif Ethem Bey zamanında şehrin dışında yaptırdığı hastahanenin inşasına ve bir ayak önce bitirilmesine nezaret işine, yaz tatili esnasında, onu memur etti. İhsan Şerif yerlilerin «Postal» dedikleri kırmızı yumuşak deriden yapılmış hafif çarıkları ayağına geçirip kızığın ağustos güneşinin altında canla başla çalışarak hastahanenin kısa bir zamanda hizmete açılmasına gayret etmişti. İstanbul'dan Ralidis Efendi isminde genç bir Rum operatör getirtilerek Urfa'da ilk defa birçok fıtık ameliyatı yapılmıştı.

İstanbul'dan gelen iki telgraf evdeklileri çılğına döndürmüştü. Ağabeyim Osman Vasfi ile babamın Urfa idadisinden mezun bir öğrencisi Meşrutiyet ilan edildiğini müjdeliyerek bizi tebrik ediyorlardı. Meşrutiyenin ilanından iki yıl önce İhsan Şerif Urfa'nın dışarı Mahalle denilen semtinde ve Karaköprü'ye giden şose üzerinde, fazlaca borçla yaptırdığı üç katlı, taş oymalı, güzel bir evi ve başka neyi varsa hepsini satması için, Küstünunoğlu Ömer isminde güvendiği bir dostuna bırakarak on iki yıldan beri beraber yaşadığı insanlarla vedalaşıp karısı ve çocuğu ile birlikte Urfa'dan ayrıldı.»

AYIN TARİHİ

Osmancı Güzelyüz

Diyarbakır Üniversitesine bağlı olarak öğretim yapacak olan Urfa Ziraat Fakültesi geçici öğrenim binası hazır hale getirilerek tabelası asıldı. Uzun süredir kurulmuş ve faaliyete geçme çalışmaları sürdürülen Fakülte kendi binası tamamlanıncaya kadar eski kız Enstitüsü binasında öğretim yapacak.

Millet Meclisi Bütçe Plan Komisyonundaki Akademik Kadro Kanunu'nun Mecliste görüşülmerek yasalaşması halinde Urfa Ziraat Fakültesi bu yıl öğretime başlayabilecektir.

* * *

Eski Edessa Şehri kalıntıları üzerinde gecekondu yapımının önlenmesi ve bölgenin turistik saha haline getirilmesi için geçtiğimiz ay içerisinde yoğun çalışmalar yapıldı.

Müze Müdürlüğüne girişimleri sonucunda Vali Muavini Yaşar Tok başkanlığında oluşturulan bir inceleme kurulu adı geçen yerlerde çeşitli incelemeler yapmış, bu incelemeler sonucunda; Yakubiye Mahallesinin Mançe'nin Derezi, Dedé'nin Sarnıcı Derezi, Kalkan Dağı ve Kırk Mağara, Eyubiye Mahallesinin Meligin Eyyanı ve Şih Mes'ut semtleri eski eser ve Turizm hizmetlerine açılacak sahalar olarak belirlenerek bu sahalarda her türlü gecekondu yapımı, kazı işleri, onarım, inşaat, tesisat, sondaj çalış-

maları ve tahriplerine neden olabilecek her türlü zararlı çalışmalar yasaklanmıştır.

* * *

Urfa Valisi Erol Tunçel Ziraat Fakültesi çalışmalarında Harran Üniversitesi Kurma Derneği'ne çeşitli yardımalar ve destek sağlanması için vilyette bir toplantı düzenlemiştir. Toplantıya katılan banka müdürleri, siyasi parti İlbaşkanları, Ticaret ve sanayi odaları başkanları, Harran Üniversitesi Kurum Derneği Başkanı ve basın mensupları yapılacak yardımlar ve sağlanacak destek konularında çeşitli önerilerde bulundular. Bu toplantıda alınan kararlardan sonra Harran Üniversitesi Kurma Derneği 10 Nisan'da Halk Eğitim Merkezinde Ziraat Fakültesinin önemi hakkında bir seminer düzenlediğini açıkladı. Urfa Ziraat Fakültesi Dekan yardımcısı Profesör İsmet Baysal'in konuşmacı olarak katılacağı 10 Nisan Salı günü saat 15'teki seminere tüm Urfalılar davet edildi...

* * *

Halepli Bahçe mevkiiinin batı kesiminde bir inşaat temelinde takriben bir yıl önce Müze Müdürlüğü tarafından bulunduğu tesbit edilen ve Geç Bizans Dönemine ait soyullardan birinin mezarı olduğu belirlenen bir lahit geçtiğimiz haftalar içerisinde etrafı kazılarak çıkarılmış ve Müze Müdürlüğü binasına getirilmiştir...